

Jussi Poikkimäki
KOKEMUKSIA ROCK-ALBUMIN TUOTTAMISESTA
JA ÄÄNITTÄMISESTÄ

Opinnäytetyö
CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikin koulutusohjelma
Toukokuu 2013

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö Kokkola-Pietarsaari	Aika Toukokuu 2013	Tekijä/tekijät Jussi Poikkimäki
Koulutusohjelma Musiikki		
Työn nimi KOKEMUKSIA ROCK-ALBUMIN TUOTTAMISESTA JA ÄÄNITTÄMISESTÄ		
Työn ohjaaja Kirsti Rasehorn		Sivumäärä 22 + 2
Työelämäohjaaja Kirsti Rasehorn		
<p>Taiteellisen opinnäytetyöni aiheena on Killspree Manatee -rockbändin albumin syntyvaiheiden kuvaaminen säveltämisestä äänittämiseen. Kirjallisessa raportissa aihetta käsitellään kokemuseräisellä, päiväkirjapohjaisella ja analyttisellä otteella vaihe vaiheelta sekä avataan aiheeseen liittyvää käsitteistöä kuten hiljainen tieto, flow sekä kokemuksellinen ja yhteistoiminnallinen oppiminen.</p> <p>On ollut kiinnostavaa seurata sekä analysoida omia työskentelytapojaan. Lähtökohta projektille oli äänittää levy omin päin ja tutkia eri sävellys-, äänitys- ja tuotantotapoja. Työn tuloksena syntyi Killspree Manatee -bändin kahdeksan kappaletta sisältävä esikoisalbumi. Projektin aikana havaitsin kehityneeni etenkin säveltäjänä sekä sanoittajana. Ammatillista kehittymistä tapahtui myös tuottajan ja äänittäjän roolissa toimimisessa. Opinnäytetyöraporttini prosessikuvausta voivat hyödyntää vastaavanlaiseen sävellys-, äänitys- ja tuotantoprosessiin ryhtyvät henkilöt ja yhtyeet.</p>		
Asiasanat Rock-albumi, musiikin tuottaminen, äänittäminen, bändityöskentely, säveltämismetodit, yhteistoiminnallinen oppiminen		

ABSTRACT

UNIT Kokkola-Pietarsaari	Date May 2013	Author Jussi Poikkimäki
Degree programme Music		
Name of thesis EXPERIENCES OF PRODUCING AND RECORDING A ROCK ALBUM		
Instructor Kirsti Rasehorn		Pages 22+2
Supervisor Kirsti Rasehorn		
<p>The thesis describes the production stages of Killspree Manatee rock album from writing to recording it. The written report deals with the subject with empirical, diary-based and analytical approach stage by stage and discusses topic-related concepts such as tacit knowledge, flow, experiential and cooperative learning.</p> <p>It was interesting to follow and to analyze my own working procedures. The starting point for the project was to record an album and to explore different kinds of composing, recording, and production methods. The result was the debut album of Killspree Manatee which contained eight songs. During the project I noticed that I developed particularly as a composer and a lyricist. Professional development occurred also as I was working as a producer and recording engineer. This thesis can be used by anyone who is about to conduct similar composing, recording and production project.</p>		
Key words Rock album, music production, recording, working with a band, composing methods, co-operative learning		

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 TAUSTAA PROJEKTILLE	3
2.1 Oma taustani	3
2.2 Killspree Manatee	5
3 SÄVELTÄMINEN JA ESITUOTANTO	
3.1 Lätkäbiisi	7
3.2 Opinnäytetyö levy Keskipohjanmaan konservatoriolla	7
3.3 Lappajärven biisileiri	8
3.4 Jessican lyriikat	8
3.5 Biisejä jammailemalla	9
3.6 Biisien demottaminen	10
3.7 Improvisaatio/inspiraatio	11
4 ALBUMIN ÄÄNITYS	13
4.1 Äänittämisestä yleensä	13
4.2 Rummut	13
4.3 Komppikitarat	14
4.4 Bassojen äänitys	15
4.5 Laulut	16
4.6 Koskettimet	17
4.7 Kitarasoolot	17
4.8 Taustalaulut	18
4.9 Miksaus ja masterointi	18
5 POHDINTAA	19
LÄHTEET	22
LIITTEET	

1. Johdanto

Taiteellinen opinnäytetyöni käsittelee rock-bändissä toimimisen haasteita niin bändin liiderin/tuottajan näkökulmasta kuin niin sanotun rivisoittajan näkökulmasta. Tuloksena syntyy yhtyeeni Killspree Manateen esikoisalbumi (LIITE 2). Tästä albumin äänitysprosessista olen tehnyt kirjallisen raportin, jossa käsittelem sen työstämisen eri vaiheita laadullisen tutkimuksen kautta. Koetan kuitenkin saada tekstistä erottumaan äänitysajan tunnelmia niin sanotun äänitysteknisen jargonin sijaan.

Raporttiosuudessa pääpaino on Killspree Manatee -bändini kehityskaaren seuraamisessa ja uuden albumin sävellys- ja esituotantovaiheen sekä albumin äänitysvaiheen kuvaamisessa ja raportoimisessa. Pohdin omaa kehitystäni ja puutteitani levyn tuottajana sekä äänittäjänä kokemuksellisen oppimisen kautta. Tarkastelen bändimme biisien työstämistapaa myös yhteistoiminnallisen työskentelytavan ja yhteistoiminnallisen oppimisen sekä tutkivan oppimisen näkökulmasta.

Humanistiseen oppimiskäsitykseen pohjautuvalle *kokemukselliselle oppimiselle* on ominaista oppimisen hahmottaminen jatkuvana prosessina, joka perustuu kokemuksiin sekä niiden analysointiin. Prosessia tarkastellaan sykleissä (esimerkiksi Kolbin mallia noudattaen) uutta sovellettavaa tietoa ja uusia kokemuksia reflektoiden. Kokemusten yksilöllisyydestä huolimatta keskeisenä oppimisessa nähdään yksilön ja ympäristön välinen yhteistyö: oppijoiden käsitysten pysyvyys ja/tai toiminnasta aiheutuvat muutokset syntyvät yksilön persoonallisuuden ja ulkoisten tekijöiden välisenä vuorovaikutuksena, interaktionana. (Verkkotutor 2002.) Opinnäytetyöhöni olen tallentanut päiväkirjatyyppeisiin merkintöihini nojaten Killspree Manatee –bändin esikoisalbumin sävellys-, äänitys- ja tuotantosyklin. Omia kokemuksiani ja käsityksiäni reflektoin vuorovaikutuksessa bändin muitten jäsenten kanssa.

Bänditoiminta ja yhteissoitto edustavat mitä suurimmassa määrin yhteistoimintaa, samoin albumin äänitys- ja tuotantoprosessi. *Yhteistoiminnallisella oppimisella* tarkoitetaan aktiivista ja vuorovaikutteista ryhmässä tapahtuvaa oppimista

yhteisten oppimistavoitteiden saavuttamiseksi (YVI 2013). Killspree Manateen toiminnassa tiimityön yksikkönä toimi luonnollisestikin bändimme ja *tekemällä oppimisen* tavoitteeksi asetettiin omien biisien säveltäminen, niitten ja bändisoiton hiominen sekä esikoisalbumin äänittäminen.

Yhtyeen ja oman toimintani kehittämisessä on keskeisessä roolissa myös *tutkiva oppiminen*, yhteisöllinen tiedon tuottamisen malli, jossa korostuu tavoitteellinen työskentely yhteisten ideoiden, sosiaalisten käytäntöjen ja kollektiivisen tiedon kehittämiseksi. Tässä yhteydessä yhteissoitto, äänittäminen ja tuottaminen muodostavat ne yhtyeellemme ja minulle merkitykselliset ongelmat, joita pyrimme selvittämään. Käsitteellinen ja käytännöllinen tieto yhdistyvät tekemällä oppimisen prosessissamme. (Tievie 2004.)

Killspree Manatee -bändin ura sai alkunsa Keski-Pohjanmaan konservatoriolla vuoden 2006 tietämällä ja teimme konservatorion opinnäytetyönä kolmen kappaleen demon. Käytän tätä vertailupohjana tälle opinnäytetyöraportilleni vertaillen kokemuksia niistä ajoista tähän päivään.

Sävelsimme uuden albumin biisejä vuosina 2006-2012 sekä yhdessä että omin päin. Pyrin tutkimaan ja analysoimaan eri sävellysmetodien ja toimintatapojen toimivuutta bändimme sisällä. Sekä käsittelemään hiljaisen tiedon ja yhteen jäsenten välisen kemian merkitystä yhdessä säveltämiseen sekä soittamiseen.

2 TAUSTAA PROJEKTILLE

2.1 Oma taustani

Musiikkiharrastukseni alkoi jo pikkupoikana. Kotoa (Nivalassa) löytyi akustinen kitara ja molemmat vanhempani osasivat soittaa jonkin verran. En muista tarkalleen, mikä kitarassa alunperin viehätti, mutta olin kuuleman mukaan suunnilleen seitsemän vanhana tarttunut soittimeen ja alkanut tapaila kappaleita. Isä opetti muutamia sointuja ja kappaleita. Ainakin J. Karjalaisen *Sankarit* ja Juice Leskisen *Syksyn sävel* ovat sieltä asti kulkeneet mukana. Soitto oli alkeellista rämpyttelyä, mutta noilta ajoilta kipinä musiikkiin ja musiikin tekemiseen on syttynyt.

Teini-iässä eräs tuttavani piti minulle pari kitaratuntia ja aloin soittaa enemmän. Koko ajan sävelsin omaa musiikkia, silloin tyyli suunta oli punkrock ja raskaampi musiikki, aina death metaliin saakka. Kävimme silloisten bändieni kanssa Kokkolassa äänittämässä demoja serkullani Tommi Peltolalla, jolla oli siellä studio. Tommin kautta tutustuin vähän muihinkin musiikkityyleihin ja kiinnostus etenkin musiikin teoriaan kasvoi koko ajan. Ajokortin saatuani aloin kulkea Tommin luona silloin tällöin ja Tommi piti muutaman tunnin teoriasessioita. Minulla ei ollut aavistustakaan teorian alkeista ja nuottikuva oli yhtä selkeä kuin Egyptin hieroglyfit. Pinnasin lukiosta aina kun mahdollista ja käytin kaiken mahdollisen ajan musiikin tutkimiseen ja harjoitteluun. Oli selvää, että lukion jälkeen alkaisin opiskelemaan musiikkia, ja paperit saatuani hain Keski-Pohjanmaan konservatorioon Kokkolaan.

Syksyllä 2006 aloitin Keskipohjanmaan konservatoriolla pop-jazz -linjalla. Ensimmäiset kuukaudet olin kaikesta ihan pihalla. Muut samaan aikaan aloittaneet olivat kaikki aiemmin opiskelleet musiikkia tai ainakin tuntuivat tietävän siitä paljon. En kuitenkaan lannistunut vaan tein ahkerasti töitä. Kävin ylimääräisiä säveltapailu- sekä teoriakursseja. Opiskelukaverit autoivat paljon, pitkistä kahvitauoilla käydyistä keskusteluista oli suuri hyöty ja aloin pärjätä tunneilla paremmin. Keikkakokemukseni oli vähäistä. Opiskelun kautta tulleet keikat olivat hyvää

koulutusta. Muistan hyvin ensimmäisen big band -kokemuksen. Ensimmäiset kuukaudet koulussa ja minut heitettiin OJO big bandiin ammattimuusikoiden keskelle naama punaisena räpeltämään. Se oli kova koulu ja selvisin siitä kovalla harjoittelulla. Big bandin ja erilaisten projektien myötä olen kehittynyt soittajana musiikin monella osa-alueella.

Ensimmäisestä opiskeluvuodesta lähtien minulle on jostain syystä siunaantunut opetustöitä. Olin oman opettajani sijaisena silloin tällöin ja hän järjesti minulle hommia Kokkolan seudun opistolta sekä yksityisoppilaita. Konservatorioaikana minulla ei käynyt mielessänkään alkaa työkseni opettamaan soittoa, saatiikka jatkaa opintoja ammattikorkeakouluun. Opettaminen kuitenkin tuntui mukavalta ja valmistuminen läheni, joten hain Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakouluun.

Ammattikorkeakoulu-aika on ollut mielenkiintoista sekä välillä raskasta. En ole ikinä tykännyt "oikeasta" koulunkäynnistä. Esseiden kirjoittaminen sekä pakollisten ruotsinkurssien ynnä muiden vastaavien läpäisy on tuntunut välillä mahdottomalta, mutta olen aina pitänyt skarpisti kiinni deadlineistä ja nyt näyttää siltä, että olen valmistumassa puoli vuotta suunniteltua aiemmin. Olen tehnyt koko ammattikorkeakoulussa opiskeluajan 1-2 opetuspäivää viikossa Jokilatvan opistossa ja saanut konkreettista kokemusta opettamisesta sekä tukevan jalansijan tulevaan työpaikkaan.

Keikkailuhommia sekä sävellys-/sanoitustöitä olen myös tehnyt jatkuvasti. Keikkailu on raskasta, mutta palkitsevaa. Se pitää soittokuntoa yllä, silti ykköstulonlähteenä se ei tule olemaan. Sävellys-/sanoitustöitä teen tarpeen mukaan. Killspree Manateen tulevaisuus näyttää aika epävarmalta, mutta muita projekteja on koko ajan ilmassa. Teemme punkbändi Karleby Fittansin kanssa koko ajan materiaalia, mutta siinä toimin lähinnä säveltäjänä. Sain mahdollisuuden tehdä Jesse Kaikurannalle biisin ja se julkaistiinkin Jessen esikoislevyllä. Tilausta popbiiseille on, ja koitan tehdä niitäkin.

2.2 Killspree Manatee

Keskipohjanmaan konservatoriolla opiskellessani ystäväystyyn opiskelijoitten Juha Viita-ahon ja Markus Lasasen kanssa ja puhuimme monesti jonkinlaisen rockbändin perustamisesta. Bändi jäi kuitenkin pitkään vain puheen asteelle. Markuksen kanssa äänittelimme hänen tekemiään trash metal -biisejä ja soittelimme muutenkin paljon kahdestaan. En muista tarkalleen, mistä ajatus lähti, mutta eräänä iltana saimme idean säveltää kotipitäjämme Nivala Cowboys –jääkiekkjoukkueelle maalilaulun. Menevä riffi löytyi helposti, siihen päälle tarttuva melodia ja sanat. – Biisi oli valmis. Nivala Cowboysien rahatilanne ei ollut ilmeisesti mallillaan ja he päättivät pitää vanhan maalilaulun. Tekemämme biisi jäi kuitenkin demoksi tietokoneen kovalevyn uumeniin. Aikaa kului ja Juhan kanssa päädyimme soittamaan koulun bändissä, jossa laului kova Ronnie James Dio -fani Jessica Riippa.

Keväällä 2008 mietimme Juhan ja Markuksen kanssa aihetta opinnäytetyöllemme, jonka olimme päättäneet tehdä yhdessä. Idea rockbändistä ja levyn tekemisestä tuli yhdessä tuumin. Mietimme hetken, ketä pyytäisimme laulajaksi, ja ketään muuta ei Kokkolan seudulta tullut edes mieleen kuin Jessica. Sävelsimme kolme kappaletta ja äänitimme ne Keskipohjanmaan konservatoriolla Mika Paanasen avulla keväällä 2009. Teokset olivat aika kunnianhimoisia niin sisällöltään, pituudeltaan sekä sovituksiltaan. Puhallinsektiota käytettiin ja jousikvartetti soitti loppuhuipennuksen EP:n viimeiseen raitaan. Vaikka bändi oli lähtökohdiltaan opinnäytetyö, emme lopettaneet toimintaa siihen. Pääosin Markuksen kanssa tehtailimme nipun uusia biisejä ja äänitimme toisen EP:n seuraavana keväänä. Ensimmäinen EP oli soundeiltaan karkea ja tuotannollisesti keskeneräinen. Toinen EP tehtiin ja tuotettiin huolellisemmin.

Me olemme bändinä olleet luonnollisesti ”ihan fiiliksissä” omista tuotoksistamme ja tällaista bändiä ei Suomessa ole montaa ollut. Tällä hetkellä joku Recless Love taitaa liipata lähimmäs. Bändin tyyliä ei sen kummemmin suunniteltu vaan olemme tehneet biisejä, mitä on sattunut syntymään. Olemme tehneet vain noin kymmenkunta keikkaa lähinnä Kokkolan lähiseudulla. Eli sen verran kuin olemme muilta töiltä ehtineet. Vaikka rockin soitto hauskaa puuhaa onkin, niin ei sitä silti

palkatta jaksaa kauaa. Keikkajärjestäjät eivät maksa tuntemattomille bändeille juuri mitään.

Kiinnostusta levy-yhtiöiden taholta ei ole kuulunut ja todennäköisesti ei kuulukaan. Olemme pitäneet bändin harrastuksena. Treenailemme yhä vaan harvemmin, johtuen pitkälti ajanpuutteesta ja pitkistä välimatkoista jäsenten kesken. Olemme kuitenkin koko ajan säveltäneet uutta materiaalia sekä yhdessä, että erikseen ja kappaleita on kertynyt kokopitkän levyn verran. Päätimme äänittää kahdeksan biisiä ja käyttää hyväksi ammattikorkeakoulun resursseja tuotannossa ja äänityksessä. On myös mielenkiintoista verrata neljän vuoden takaista opinnäytetyötä ja bändin kehitystä tähän pisteeseen.

3 SÄVELTÄMINEN JA ESITUOTANTO

3.1 Lätkäbiisi

Killspreen Manateeta ei ollut vielä olemassakaan, kun Markuksen kanssa saimme idean tehdä Nivala Cowboys -jääkiekkjoukkueelle kannatuslaulu. Keksinkin hyvän riffin ja lauleskelimme eri melodiaideoita sen päälle. Biisin runko syntyi hetkessä ja äänitimme sen aika nopealla tahdilla. Sanatkin syntyivät kuin tyhjästä. Cowboys ei kuitenkaan ostanut kappaletta ja nyt vuosia myöhemmin siitä on muovautunut yhtyeemme nimikkobiisi eli Killspreen Manatee (suom. raivohullu manaatti). Sanat tehtiin kokonaan uusiksi ja rakenne muuttui, mutta kappaleen tunnelma pyrittiin pitämään yhtä intensiivisenä kuin lätkäversiossa.

3.2 Opinnäytetyölevy Keskipohjanmaan konservatoriolla

Ensimmäiset Manaateille sävelletyt biisit tehtiin 2008-2009 aikana. Sävelsimme ne pitkälti Markuksen kanssa kahdestaan jammailemalla. Juha oli silloin tällöin mukana jameissa hyväksymässä uudet riffit ja ideat. Jessica ei osallistunut säveltämiseen eikä sanoittamiseen. Tuossa vaiheessa bändi oli vielä projektiasteella ja Jessica oli ehkä enemmänkin ”hired-gun” laulaja. Kyseessä oli kuitenkin Juhan, Markuksen ja minun opinnäytetyö. Halusimme pitää langat omissa käsissä.

Vietimme lukemattomia tunteja Keskipohjanmaan konservatorion tunkkaisessa kellarikopissa hioen sovituksia ja tapellen ideoiden toimivuuksista. Varsinkin Markuksella on oma selkeä näkemys kappaleesta ja hän on yleensä ollut se, joka sanoo viimeisen sanan. Itselläniikin lienee ollut joskus sanomista:

”Liian monen hikisen treenisession ja huutamisen jälkeen sektion soitto alkoi miellyttää lähes sadistisen kapellimestarimme, Jussin, perfektionistista korvaa” (Lasanen, Poikkimäki & Viita-aho 2009, 11).

Sanoitimme kappaleet yhdessä, jollakin oli teksti-idea ja kaikki heittivät riimejä soppaan. Biisien aiheet valittiin huolella. Meillä piti olla ”lässy-tekotaide” teksti, vinksahantunut huumoriteksti sekä suora rockteksti eli sex, drugs & rock ´n roll. Näistä materiaaleista kasasimme kolme ensimmäistä Manaatti-biisiä: *Cheese of mind* oli menevä funkrock-biisi, johon sovitettiin puhallinsektio tuuttamaan big band -henkisesti. *Ghost rider* oli suora rock-biisi, joka kertoi luonnollisesti autoista ja naisista. Kolmas biisi, *Home*, oli ”tekotaidepläjäys”, johon ympätettiin kaikki mahdolliset kikat ja kliseet. Kappaleen lopun kruunaa jousikvartetti. Jousisovituksiin upotettiin elokuvista tuttuja melodiapätkiä. Indiana Jones -ja Terminator -tunnarit ovat tarkkakorvaisten kuultavissa.

3.3 Lappajärven biisileiri

Kesällä 2009 kokeilimme erilaista lähestymistapaa biisien säveltämiseen: Suuntasimme kolmeksi päiväksi Juhan ja Markuksen kanssa Juhan kesämökille Lappajärvelle. Jessica ei päässyt mukaan työkiireidensä takia. Minulla oli jokunen riffi takataskussa ja aloimme mökkitunnelmissa kasaamaan niitä yhteen. Saimme ensimmäisen päivän aikana kappaleiden rungot kasaan. Seuraavana päivänä aloimme miettiä tekstien aiheita ja melodioita. Tekstien aiheet löytyivät helposti ”nuottiöljyn” ja kovan saunomisen avustuksella. Aloimme tehdä tekstejä sulkeutumalla muutamaksi tunniksi eri huoneisiin ja kirjoittamalla kaiken mitä mieleen sattui tulemaan. Illalla jäsentelimme sanoitukset järkeviksi kokonaisuuksiksi ja demotimme biisit. Lappajärvi biisileiristä jäi käteen kappaleet *Pauline* sekä *Prayers Pay*, sekä tieto siitä, että eristäytyminen periferiaan avaa myös biisintekohanat eikä vain kaljahanoja.

3.4 Jessican lyriikat

Jessica on osallistunut biisien tekemiseen vasta kevästä 2012 alkaen ja sekin kävi sattumalta: Eräiden treenien tauolla soittelin jotakin rockabillyriffiä ja Jessica alkoi laulaa omaa tekstiään siihen päälle. Siitä saatiin älytön drive päälle ja Jessican kanssa sovittiin heti biisintekosessiot seuraavalle viikolle. Kahlasimme

hänen kirjoittamiaank tekstejä läpi ja saimme alulle kolme biisinraakiletta. Jammaillimme Markuksen ja Juhan kanssa biisi-ideoita ja kasasimme raakileista valmiit biisit. Näihin kappaleisiin saatiin aivan uudenlaista tunnelmaa ja Jessican bluestausta pääsi esille enemmän. Tästä sessiosta lohkesi kipaleet, *Quido*, *One Hit Wonder*, jotka ovat bändin ehkäpä parasta antia tähän saakka sekä *Once*, joka rehellisesti sanottuna kaipaa ulkopuolisen tuottajan kosketusta.

3.5 Biisejä jammailemalla

”Yhtyeen musiikkityyli alkoi hahmottua jamisessioissa ja vaikutteita otettiin 80- ja 90-luvun vaihteen funk-metal -bändeiltä” (Lasanen, Poikkimäki & Viita-aho 2009, 5).

Alusta lähtien – paria poikkeusta lukuun ottamatta – olemme tehneet biisejä yhdessä jammailemalla. Pääosin Markuksen kanssa olemme työstäneet riffeistä ja ideanraakileista kokonaisia kappaleita. Yleensä ensimmäiset demotuksetkin teemme kahdestaan. Toinen EP sävellettiin ja äänitettiin Jessican kiireiden takia lähes kolmestaan Markuksen ja Juhan kanssa. Jessica kävi studiolla vain laulamassa omat osuutensa, joita ei oikeastaan ollut edes kuullut aikaisemmin. Tästä viisastuneena olemme nyttemmin tehneet biisejä koko yhtyeen voimin ja sovituksellisiin seikkoihin ovat saaneet kaikki puuttua.

Olen säveltänyt pari biisiä yksin ja esimerkiksi *Take me home* -kappaleen tein sanoituksia myöten itsekseni. Yksin puurtamisessa on puolensa; jos saa vain niin kutsutun *flown*¹ päälle, niin materiaalia tulee kuin itsestään. Toisinaan sitä on niin itsekriittinen, että joka idea lentää suoraan roskakoriin tai sitten ei yksinkertaisesti keksi yhtään mitään.

¹ Flow-kokemus eli virtauskokemus on unkarilaissyntyisen psykologian professori Mihaly Csíkszentmihályin nimeämä henkisen virittyneisyyden tila luovassa työssä, jossa ihmisen henkilökohtaiset haasteet ja taitotaso ovat sopusoinnussa keskenään. Flow-tilalle on ominaista uppoutuminen, ajantajun menetys ja tunne siitä, että esim. soittaminen sujuu ”kuin itsestään”. (Peda.net 2013.)

”Uskon siihen, että tekeminen itsessään tuottaa tekemiseen liittyvää energiaa. Jos vaan jää ruikuttamaan, että tulisipa jokin biisi, ei saa mitään aikaiseksi” (Venna 2013, 8).

Tykkään tehdä musiikkia yhdessä muiden kanssa juuri *writers blockin* välttämiseksi. Markuksen kanssa säveltäessä ei ideoiden puutetta olla juurikaan koettua, vaan biiseistä on loppupeleissä karsittava paljon pois. Niinhän sitä sanotaan, että paljon kanssa pärjää paremmin.

3.6 Biisien demottaminen

Meillä on aina tietokone täydessä valmiudessa joka treeneissä sekä sävellyssessioissa. Jos jollakin tulee idea päähän, niin se on saatava tuoreeltaan ylös. Tietokoneiden ja puhelimien kovalevyille on tallennettu varmaan satoja riffejä, melodianpätkiä ja sovituseideoita. Niitä on kannattanut kuunnella pitkänkin ajan kuluttua ja ideameren kätköistä on löytynyt aika ajoin kokonaan uusia näkökulmia biiseihin.

Yleensä aina jammailemme uuden biisin rakenteen yhdellä tilamikillä talteen ja kuuntelemme, saimmeko mitään järkevää aikaan. Jos rakenteessa, harmoniassa tai missä vaan on jotain mikä ei miellytä, teemme pikasovituksen ja äänitämme uuden sovituksen.

Kun karkea sovitus on tehty, Markus äänittää sähkörummuilla omat osuutensa. Minä äänitän komppikitarat heti perään ja samalla hienosäädän riffejä ynnä muuta sellaista. Juha soittaa bassoraidat joko yksin kotonaan tai konservatoriolla itseni toimiessa äänittäjänä. Jos sanoituksia ei vielä ole, ne askarrellaan yleensä Markuksen kanssa, ja laulamme demolaulut itse. Jessica kuuntelee demot, heittää omia ideoita, ja äänitämme hänen kanssaan laulut talteen. Joskus sävellaji on pielessä, ja hiottuamme ambituksen kohdilleen, äänitämme kitarat, bassot ja laulut uudelleen.

Emme näe kauheasti vaivaa demojen laatuun ajanpuutteen vuoksi ja koska demoja ei kuitenkaan kuule kukaan muu kuin bändi itse. ”Ykkösellä purkkiin siis!”

Yleensä ensimmäisestä demosta käy ilmi vain oleellinen; rakenne, harmonia, melodia ja sanat. Biisien demot ovat enemmänkin muistin tukena. Hyvä kappale on hyvä kappale ilman krumeluureja ja toimii vaikka nuotiokitarameingillä.

Tämän kummempaa esituotantoa emme ole harrastaneet. Pienellä budjetilla toimiessa ei studiossa ole kuitenkaan varaa kokeilla päiväkausia eri rumpu- ja kitarasoundeja, joten niitä emme ole etukäteen kauheasti miettineet. Biisi vaan mahdollisimman napakkaan kuntoon, ja mars levyttämään.

”Niinpä hän soittaakin osuutensa lähes ykkösellä sisään. Ainoastaan soundeja täytyy hieman miettiä, mutta ei juuri niitäkään. Näin toimitaan ammattilaispiireissä.” (Hynynen, Karmila & Ukonhauta 2009, 111.)

3.7 Improvisaatio/inspiraatio

Meidän lähestymistapamme tehdä musiikkia on aika yleistä ainakin rock-bändien keskuudessa. Yhdessä touhutaan, jammaillaan ja etenkin pidetään hauskaa toistemme kanssa. Tällainen tapa ei tietenkään sovi kaikille, ja monesti bändissä on joku joka haluaa pitää kaikki langat omissa käsissään. Me olemme päätyneet yhteistoiminnalliseen työskentelytapaan jatkuvan yhdessä soiton ja hengailun kautta. *Yhteistoiminnallinen työskentely* on ryhmätyöskentelyä, jossa jokainen jäsen ottaa vastuuta yhteisten tavoitteiden puolesta. Jokainen pyrkii työskentelemään sekä itsensä että bändin hyväksi. (Lavonen, Meisalo & al. 2013.) Bändin jäsenten kemiat, varsinkin Juhan, Markuksen ja itseni, ovat toimineet loistavasti. Hengailimme muutenkin paljon yhdessä kuunnellen levyjä ja kävimme katsomassa live-keikkoja. Yhdessä olost ja jammailusta on kertynyt välillemme paljon hiljaista tietoa² ja tämä on edesauttanut biisien tekemistä kollektiivisesti.

”Improvisoinnilla tarkoitetaan musiikissa hetken mielijohteesta, joko täysin vapaasti tai annetun aiheen pohjalta syntyvää valmistelematonta sävellystä” (Backlund. K,

² Hiljaiselle tiedolle on määriteltävissä monia merkityksiä, mutta yleisimmin sillä tarkoitetaan sellaista intuitiivista, ei-sanallista tietämystä, joka karttuu ihmiselle toiminnallisen kokemuksen kautta (Nuutinen 2013). Musiikin ja tässä tapauksessa biisien teossa hiljainen tieto liittyy sanoitusten, sävellysten ja sovitusten yhteiseen, intuitiiviseen työstämiseen.

1983, 3). Improvisoinnin merkitys on ollut isossa roolissa treeneissä ja sävellyssessioissa. Improvisoinnin kautta tulee helposti uusia ideoita ja tätä kautta inspiraatiota saa ruokittua. Pääosin kaikki säveltämäni musiikki on lähtökohdiltaan improvisoinnin kautta aikaansaatu. Monesti kappaletta työstäessä on kannattanut antautua tilanteelle, ja kuin itsestään melodia, sointukierto tai jopa sanoitukset vain ”putkahtavat” jostain esiin. Tällaisesta Backlundkin (1983,3) toteaa seuraavasti: ”Improvisoinnin luonteeseen kuuluu olennaisesti spontaani ilmaisutapa, joten sitä ei ole mielekästä rajoittaa liiaksi teoreettisin säännöin.- - - Sen pohjalta tulisi pikeminkin saada virikkeitä kehittää musiikkia ja omaa ilmaisua edelleen.”

4 ALBUMIN ÄÄNITYS

4.1 Äänittämisestä yleensä

Äänen tallentamisessa ollaan otettu musiikin tallentamisen historiassa jättiharppauksia eteenpäin: Kun tarkastellaan ensimmäisiä savikiekkoäänityksiä, niihin aikoihin koko bändi on otettu yhdellä tarkasti sijoitellulla mikrofonilla talteen. Päällekkäisäänityksiä ei ollut mahdollista tehdä, vaan kappale oli tallennettava yhdellä otolla. Tänä päivänä huippukehittyneet *Pro Tools*, *Logic*, *Cubase* ym. äänitys- ja editointiohjelmat tarjoavat lähes rajattomat mahdollisuudet toteuttaa kristallinkirkasta ja matemaattisen tarkkaa jälkeä, jopa kotioloissa.

Vaikka tämän päivän trendi on tehdä levyjä äänittämällä soittaja kerrallaan, niin enenemissä määrin äänitetään koko bändi yhdellä otolla. Tätä harrastetaan etenkin kansanmusiikin ja jazzmusiikin rintamalla. Me päädyimme äänittämään soittajan kerrallaan, mikä on yleistä metal- ja rockmusiikissa. Tämä äänitystapa johtui myös aikatauluongelmista.

4.2 Rummut

Rumpujen äänitys tapahtui Syyskuussa 2012 Keskipohjanmaan konservatorion kellaristudiossa kahden päivän aikana. Äänitysohjelmana toimi *Pro Tools 9*, vaikka en sitä – henkeen ja vereen *Cubase*-miehenä – aluksi hallinnutkaan. Onneksi apua oli saatavilla läheltä: Konservatorion AV-vastaava Mika Paananen oli aina yhden puhelinsoiton päässä, jos hätä iski.

Torstiaamuna kävin hakemassa paikallisesta musiikkiliikkeestä uudet rumpukalvot tomeihin sekä snareen. Virittelimme ne paikoilleen Markuksen sekä konsulttiavuksi paikalle tulleen Mika Paanasen kanssa. Aikamme kikkailtuamme saimme kalvot istumaan ja soundaamaan hyvältä.

Mikitimme kaikki pöntöt sekä haitsun -ja riden lähimikeillä. Koko setti otettiin vielä stereopari overheadeilla sekä huonesoundi kahdella tilamikillä. Tasot tarkistettuamme otimme pienen pätkän soittoa talteen, kuuntelimme ja varmistimme, ettei mikään ole säröllä, ja kaikki kuulostaa hyvältä. Tämän jälkeen pieni tauko ja tuorein korvin biisien kimppuun.

Markuksen kanssa on helppoa ja vaivatonta äänittää. Soittokoppiin luureihin tuli ainoastaan klikki sekä muistin tueksi livenä soittamani pohjakitara. Ennen joka kappaletta mietimme tempon kohdalleen ja Markus paukutti narulle tiukasti rumpuraidat. Mies on ilmeisesti nukkunut lapsuutensa metronomi tyynyn alla. Kertomansa mukaan hän ei ollut koskenutkaan rumpukapuloihin kuukausiin ja silti soitti tiukasti. Ensimmäisenä päivänä, noin kuuden tunnin aikana, saimme neljä helpointa kappaletta talteen. Joka biisin soitatin kaksi-kolme kertaa, eikä mitään jälkikorjailuja tehty.

Seuraavana päivänä äänitimme loput neljä kappaletta, jotka olivat soittoteknisesti haastavampia. Niihin tuhraantui isompi tuntimäärä, mutta samalla sovitimme rumpukomppeja ja fillejä uusiksi. Ainoa päällekkäisäänitys tehtiin *Prayers Payhin*, jonka alkuosio otettiin kahdella eri otolla.

Rumpujen äänitys sujui mutkitta ja nopeasti. Markus sovitti rumpukompit suurimmaksi osaksi omin päin ja osa biiseistä oli jo vuosien takaa treenattuja. Osaa biiseistä emme olleet ennen soittaneet levyille päätyneillä sovituksilla, mutta ammattimiehenä Markus hoiti hommansa kunnialla. Rumpuraidat jätettiin täysin editoimatta. Tiukemman kuuloisen olisi saanut *Pro Toolsin Beat Detectorilla*, joka pätkii rummut atomeiksi ja siirtää kaikki iskut kohdilleen. Halusimme levyille luonnollisen kuuloista soittoa, joten tätä kikkaa emme käyttäneet.

4.3 Kompikitarat

Aloitin komppikitaroiden tallentamisen seuraavana viikonloppuna. Paanasen Mika oli jälleen apuna vahvistimen mikittämisessä. Mikitimme uskollisen Marshall-vahvistimeni yhdellä Shure57-mikrofonilla, joka ottaa yläpäättä ja kaikkea rapsetta

talteen. Toinen mikrofoni oli halpa nauhamikki, josta saa luonnollisemman ja tumman soundin. Näillä kahdella mikrofonilla yhteen miksattuna sai aika mukavankuuloisen ja tuhdin rocksoundin aikaan.

Alkuun pääseminen osoittautui lähes mahdottomaksi ja olin lyödä hanskat tiskiinkin jo muutaman oton jälkeen. En ollut treenannut omaa soittoani pitkiin aikoihin ja tiukasti soitto ei alkanutkaan heti rullamaan. Äänitin kaikki kitaraosuudet yksin konservatorion kellarikopissa, eikä kukaan ollut tsemppaamassa; että kyllä se siitä! Uskonpuute alkoi olla tosiasia. Tein muistiinpanoja äänityksistä ja siellä lukee tästä osuudesta vain painokelvottomia isoja sanoja. Parin tunnin tahkoamisen jälkeen sormet alkoivat tehdä tuttavuutta kitarankielten kanssa ja sain seuraavan kolmen päivän aikana kaikkiin biiseihin komppikitarat. Samalla hienosäädin riffejä lisää. Äänitin kaksi kitararaitaa per biisi (*left* ja *right*) sekä kertosaäkeisiin kahdet lisäraidot. Tuttu kikka rock-maailmasta.

4.4 Bassojen äänitys

Aloitimme bassojen äänitykset leppoisisissa tunnelmissa tutussa kellarikopissa. Juhan Ampeg-vahvistin otettiin talteen Shure 57 -mikrofonilla. Samalla nappasin DI-boksin kautta linjasoundin talteen. Tällöin miksaajalla on enemmän mahdollisuuksia vaikuttaa soundiin. Monesti linjasoundista kaivetaan *botnea* eli alataajuksia ja vahvistinsoundista murinaa ja yläpäättä. Joissakin kappaleissa tullaan käyttämään lisäksi kopioitua linjaraitaa, johon lisätään plug in -särö ja muita efektejä.

Bassojen äänittämiseen kului tuntikaupalla aikaa: Äänitimme yhden osan kappaleesta kerrallaan, koska olin sovittanut uusiksi riffejä ja sointukiertoja. Juhalla oli hiukan sama tilanne kuin itselläni kitaraitojen äänittämisessä. Etukäteen treenailu oli jäänyt vähäiseksi ja aikaa tuhraantui bassolinjojen opetteluun, äänittämisen sijaan. Omat pedagogiset taidot oli kovassa käytössä. Kuulin tästä vasta myöhemmin eräissä toisissa äänityssessioissa, mutta käytän niin sanottua hampurilaismenetelmää: suorituksen jälkeen ensiksi kehuaan, sitten annetaan kritiikki ja taas sanotaan jotain positiivista.

Juhan kanssa paljon äänittäneenä osasin varautua lyhyisiin työpäiviin. Äänitimme maksimissaan kaksi biisiä yhden äänityskerran aikana. Vuosien aikana on käynyt positiivisella tavalla selväksi, että joidenkin ihmisten kanssa on turha tehdä töitä tuntikaupalla. Jos kaikkien ajatus ei ole projektissa sataprosenttisesti mukana, on sama laittaa vehkeet kiinni ja lähteä kotiin. Olen tottunut tekemään pitkiä, jopa 17-tuntisia studiopäiviä, mutta silloin on oltava ässiä hihat täynnä, mikäli meinaa hengissä selvitä äänitettävien piinaamisesta.

Loppujen lopuksi saimme kaikki bassoraidat talteen. Pientä editointia lukuun ottamatta kaikki on niin sanotusti luomua eli rosoa löytyy. Pieni punkhenkisyys jätettiin jälleen kerran väijymään raitojen uumeniin.

”Rokki saa olla vähän nokillaan ja tempossa voi olla pieniä heittoja. Siten se vain kuulostaa elävämmältä” (Perhonen 2011, 51).

4.5 Laulut

Lauluosuudet Jessica äänitti samassa tutussa kellarikopissa, missä kaikki muukin oli äänitetty. Laulumikrofoniksi valikoitui AKG-214, jonka Mika Paananen oli todennut hyväksi äänittäessään aikaisemminkin Jessicaa. Laulajattaremme oli kuunnellut demoja ja harjoitellut biisejä etukäteen. Äänitimme viisi-kuusi ottoa per kappale sekä muutamat kertosaäkeiden tuplaukset. Äänitys meni kivuttomasti joka kerta siihen asti kunnes huonon ilmanvaihdon takia jouduimme lopettamaan migreenin pelossa.

Muutamassa sessiossa saimme kaikki kahdeksan kappaletta äänitettyä. Tuotannollisesti katsoen annoin vastuun Jessicalle ja hän tulkitsi kappaleet itsensä näköisesti. Jää nähtäväksi, oliko tämä hyvä vai huono asia. Lauluraidoissa mennään dynamiikaltaan ääri laidasta toiseen, mikä tekee miksausesta hankalaa. Editoin saman tien ostoista mieleiseni kuuloisen raidan ja lähetin muille kuultavaksi. Palaute oli ristiriitaista.

4.6 Koskettimet

Sovitimme ja äänitimme kosketinsoitinosuudet Jukka Hännisen kanssa kevään 2013 aikana konservatoriolla sekä Jukan kotona Alavetelissä. Aikataulujen takia jouduimme liikkumaan kahden studion välillä. Jukan kanssa työskenteleminen on vaivatonta, olihan hän jo ensimmäisellä demollamme soittamassa. Hänellä oli jälleen lukuisia ideoita biiseihin, joita kaikkia emme käyttäneet ja pariin biisiin jätettiinkin ainoastaan pari raitaa tukemaan kitarariffejä sekä täyttämään soundimaailmaa. Levyllä on kaksi AOR-henkistä kappaletta ja Jukka tämän genren asiantuntijana sai vapaat kädet sovittaa osuutensa. Hän saikin biisit kulkemaan aivan eri tasolla.

Äänitimme osan koskettimista ottamalla stereolinjasignaalin suoraan tietokoneeseen. Tämä vaikeuttaa editointia ja soundeja on mahdoton muuttaa jälkikäteen. *Prayers pay* ja *Quido* -kappaleiden Hammond-urut Jukka soitti midikoskettimilla sisään. Käytimme *Pro Toolsin* omaa Hammond-mallinnusta. Näin meillä on enemmän pelivaraa editoidessa ja miksatessa säätää soundeja tai vaikka vaihtaa joku sointu toiseksi.

4.7 Kitarasoolot

Tähän musiikkityyliin kuuluu olennaisena osana kitarasoolot. Äänittelin niitä aina silloin tällöin, kun oli aikaa, käyttäen samaa mikrofonia-asetusta kuin kompeja äänittäessä, mutta aukaisin *reverb*iä hieman lähtösoundiin. Tämä hieman pehmensi soundia.

Kaikki soolot on sävellettyjä ja sävellysmetodi on samanlainen kuin itse biisejä tehdessä: jammaillen ja improvisoin laulaen ja soittaen kunnes keksin jonkun idean, mitä lähdän kehittämään. Toimin siten intuitiivisesti ja omaa hiljaista tietoani hyödyntäen. Pari sooloa on äänitetty todella kiireessä ja lopputulos soiton tiukkuuden kannalta olikin sen mukainen.

4.8 Taustalaulut

Taustalaulut ovat populaarimusiikissa tärkeä elementti ja hyvin sovitetut stemmalaulut antavat varsinkin kertosäkeisiin lisää pontta. Tämän levyn kohdalla kävi onni onnettomuudessa: Meillä oli yksi viikonloppu aikaa stemmojen äänittämiseen ja Jessica ei ehtinyt kiireidensä takia studiolle. Äänitin itse muutaman raidan, mutten kovalta flunssalta pystynyt suoriutumaan tehtävästä. Viime EP:lle lauloimme stemmat yhdessä Keskipohjanmaan konservatoriolta tutun Juho Kotiahon kanssa. Soitin hänelle ja kerroin tilanteen. Onneksi Juholla sattui olemaan sunnuntaipäivä vapaana ja hän suostui laulu-urakkaan. Lähetin hänelle mp3-muodossa seitsemän biisiä ja annoin täysin vapaat kädet sovittaa oman kuuloisensa taustalaulut. Juholla on hyvä harmoniakorva ja laaja laulurekisteri. Hän sai luotua kappaleisiin aivan uusia tunnelmia sekä laajennettua rockmusiikin voimasointuharmoniaa³ vastamelodioilla ja soinnun lisäsävelillä.

Juho lähetti stemmat raita kerrallaan minulle takaisin ja maanantaiaamuna editoin materiaalin. Hyvänkuuloista jälkeä ja äänenlaatukin oli hyvä, vaikka Juho oli äänittänyt kaiken pelkällä MacBook Pron sisäisellä mikrofonilla.

4.9 Miksaus ja masterointi

Mika Paananen haki materiaalin ja aloitti heti miksaamisen Keskipohjanmaan konservatorion studiolla. Minun osaltani tämä urakka oli tässä. Annoin Mikalle vapauden miksata kappaleet parhaakseen näkemällään tavalla. Olemme tehneet yhteistyötä Mikan kanssa lukuisia kertoja aiemminkin ja luotan hänen näkemykseensä tässä vaiheessa enemmän kuin omaani. Valmis miksaus kulkee tietenkin vielä koko bändin läpi ja kaikki saavat sanoa sanottavansa miksausesta. Viimeistelemme miksausun yhdessä, jos jotakin täytyy korjata.

³ Voimasoinnuilla tarkoitan tässä yhteydessä pop –ja –rockmusiikissa paljon käytettyjä terssittömiä kvinttisointuja, niin sanottuja avosointuja.

5 POHDINTAA

Tämä opiskeluvuosi on ollut erittäin raskas ja stressaava kaikin tavoin. Valmistuminen etuajassa ja kahden albumin työstäminen töiden ohella ovat ”syöneet miestä rotan lailla”. Killspree Manatee levyn äänitysten loppuun saattaminen oli suuri helpotus.

Aikataulujen laatiminen oli suurin haaste levytysprosessissa. Levyä äänitettiin kaikkiaan kahdeksan kuukauden aikavälillä, mikä tuntuu pitkältä ajalta, mutta varsinaisia täysiä äänityspäiviä ei kuitenkaan ollut kahta viikkoa enempää. Tästä saa oikein hyvän kuvan aikataulujen laatimisen vaikeudesta. Omienkin osuuksien ja editoimiseen tarvittavan ajan löytyminen oli kiven alla. Jouduin luopumaan suunnitelluista jousikvartetti- ja puhallinsektiohaaveista kevään aikana, koska aikaa sovitustyöhön saatiin niiden äänittämiseen ei löytynyt.

Levytysajan venyessä oma mielenkiintoni koko projektiin koki varsinaisen vuoristoradan ja se ehkä kuuluu levyttä paikka paikoin. Oli todella stressaavaa olla yksin vastuussa levyn äänittämisestä ja tuottamisesta. Ulkopuolinen korva olisi ollut alusta pitäen tervetullut pitämään homma skarppina ja tuoreena. Kaikkia kappaleita olisi kannattanut sovittaa vielä hiukan ja etenkin soundeja valittaessa ulkopuolinen tuottaja olisi tehnyt tehtävänsä. Hyvänä osoituksena on Jukka Hännisen soittamat ja pääosin sovittamat syntikkaosuudet sekä Juho Kotiahon täysin omin päin sovittamat taustalaulut. Kummatkin toivat uusia näkökulmia itselle niin läpikoluttuihin kappaleisiin.

Albumin tekemisen jälkeen on aina epävarma olo työn onnistumisesta, koska kaikki pienet asiat jotka olisi voinut tehdä toisin, ovat vielä tuoreena mielessä:

”Levytys ei onnistunut aivan toivotulla tavalla. Aika rajoitti studiotyöskentelyä, joten haluamaamme soundimaailmaa ja soitannollista tiukkuutta ei tavoitettu täysin. Tämä johtui osin myös preproduktion keskeneräisyydestä; emme saaneet valmiiksi varsinaista demoa saamattomuudestamme johtuen. Studion tarjoamien puitteiden ja eri mahdollisuuksien soveltaminen jäi olemattomaksi. Äänitysten aikatauluttamisesta jäi käteen ristiriitaisia tuntemuksia; yhtäältä perättäiset nauhoituspäivät jouhevoittivat ajankäyttöä, toisaalta ”samoilla korvilla”

puurtaminen hankaloitti kokonais kuvan hahmottamista ja objektiivista pilkunviilaamista.” (Lasanen, Poikkimäki & Viita-aho 2009, 17.)

Muutamaa miksattua kappaletta kuultuna voin kuitenkin todeta, että hyvä tästä tulee. Mika Paananen on tuorein korvin alkanut miksaamaan levyä ja hän on osannut kaivaa uusia asioita raitojen seasta esiin. Puutteeni tuottajana ja äänittäjänä onkin juuri itsensä päästäminen liian helpolla. Ensimmäinen idea on yleensä paras, mutta kannattaisi silti kokeilla ehkä toistakin ideaa.

Tämä albumi myötä bändin ympyrä sulkeutuu. Äänitysten loppumetreillä päätimme haudata Killspree Manateen johtuen kaikkien kiireistä ja ambition puutteesta. Comebackin mahdollisuutta ei tietenkään voi sulkea pois.

Levytysprosessi oli luonnollisesti opettavainen kokemus. Kehitin ammatillista osaamistani erityisesti äänitysteknisissä asioissa. Syvensin *Pro Toolsin* käyttötaitoja sekä mikitystekniikoita. Vaikka touhusin paljolti yksin mikkien kanssa, sain kuitenkin Mika Paanaselta asiantuntijan apua ja vinkkejä. Myös soittoteknisissä asioissa tuli opittua paljon uutta. Etenkin Jukka Hännisen kanssa työskenteleminen toi kosketinsoitinmaailmaa avartavia kulmia omaan soittoon ja sovitustyöhön. Aikatauluttaminen on aina vaikeaa, mutta opin sen jälleen kymmenennen kerran, että aikataulut kannattaa lyödä lukkoon viikkoja, ellei kuukausia ennen äänitysten aloittamista. Kannattaa varautua myös sairastumisiin sekä muihin esteisiin.

Opinnäytetyötäni voidaan hyödyntää pedagogisena materiaalina muille äänitysprosessiin lähteville tai sitten ”terapiamateriaalina” tuottaja-/äänittäjäparalle, joka tuskailee aikatauluongelmia tai äänitysprosessin takkuamista.

Tällä hetkellä tuntuu, että tekisin kaiken toisin. Aloittaisin koko projektin sovittamalla ulkopuolisen tuottajan kanssa biisejä sekä miettimällä etukäteen soundeja. Aikatauluttaisin äänitykset muutaman työpäivän periodeihin, joiden aikana keskityttäisiin muutamaaan äänitettävään soittimeen kerrallaan. Tällöin fokus säilyy paremmin ja saadaan tehokkaammin käytettyä aika hyväksi. Ulkopuolinen tuottaja/äänittäjä olisi ollut myös hyvä asia. Ainakin omat kitara-äänitykset kärsivät siitä, että toimin itse äänittäjänä. Tämä on jännä juttu, sillä

monesti äänittäessä on liian itsekritiittinen. Itse toimin äänittäjän melkein päinvastoin. Päästin läpi aika heppoistakin soittoa. Kaikki nämä asiat kuitenkin maksavat, eikä rahaa ollut sijoittaa tämän levyn äänityksiin, joten toimin uudelleen todennäköisesti juuri samalla lailla.

Kirjallisessa raportissa olisin voinut vertailla enemmän kokemuksia Keskipohjanmaan konservatoriolla tekemäämme opinnäytetyöhön ja tarttua aiheeseen vielä enemmän teorian ja tutkimuksellisuuden kautta esimerkiksi syventymällä ryhmädynamiikkaan, luovaan prosessiin, sävellysanalyysiin tai äänitysteknologiaan. Joka tapauksessa ammatillisena kehitysprosessina koko Killspree Manatee –produktio on ollut erittäin valaiseva ja kasvattava.

LÄHTEET

- Flinkkilä, J. 2013. Uuden raikkaan aallon lauluntekijä. Teostory. 1, 8.
- Hynynen, J. & Karmila, M. 2009. Ukonhauta – kenelle banjot soivat, LIKE Helsinki. Keuruu: Otava, 111.
- Lasanen Markus, Poikkimäki Jussi & Viita-aho Juha. 2009. KILLSPREE Manatee. Opinnäytetyö. Keski-Pohjanmaan konservatorio.
- Lavonen, J. & Meisalo, V. & al. 2013. Yhteistoiminnalliset työtavat. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.edu.helsinki.fi/malu/kirjasto/yto/yto/>. Luettu 24.4.2013.
- Nuutinen, O. 2013. Hiljainen tieto. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/hiljainen-tieto>. Luettu 7.5.2013.
- Packlund, K. 2002. Improvisointi pop/jazzmusiikissa. Helsinki: F-Kustannus.
- Peda.net 2013. Tarkastelussa flow-teoria. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.peda.net/verkkolehti/jyu/89/toimintaterapia?m=content&a_id=16. Luettu 24.4.2013.
- Säynekoski, M. 2011. Demon äänityksiin valmistaudutaan treenaamalla. Soundi 9, 51.
- Tievie 2004. Tutkiva oppiminen. Www-dokumentti. Saatavissa: http://tievie.oulu.fi/verkkopedagogiikka/luku_6/tutkiva_oppiminen.htm. Luettu 15.5.2013.
- Verkkotutor. 2002. Kokemuksellinen oppiminen. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.uta.fi/tyt/verkkotutor/kokem.htm>. Luettu 15.5.2013.
- YVI. 2013. Yhteistoiminnallinen oppiminen. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.yvi.fi/sanakirja/306-yhteistoiminnallinen-oppiminen-cooperative-learning-collaborative-learning>. Luettu 15.5.2013.

LIITTEET

LIITE 1

Killspreen Manatee-albumin kappalejärjestys:

1. Killspree Manatee
2. Pauline
3. Take me home
4. Quido
5. Party with me
6. Once
7. Prayers pay
8. One hit wonder